

Թագաւորիս ի կնուծիւն. և զհարսանիքն այլ պատրաստեցին և կատարեցին: Բայց այս Թագաւորս զոր առաջ ասացաք՝ ոչ էր ի Թագաւորական զարմէն, և ոչ ինքն էր օծեալ Թագաւորին որդի, այլ էր ի արքունի իշխանացն, այսինքն զինուոր. որ և վասն քաջութեան և չճմտութեան պատերազմաց՝ զոր ցուցեալ (էր) ի Մաճրաց երկիրն, և համբաւ և լուր նորա հասեալ էր բազում աշխարհն. առաքեցին առ նա պատգամաւորս և նուիրակս և զխոստումն իւրեանց. մինչ հաւանեցուցանելով զնա բերին ի Մաճրաց երկրէն Պողտանայ երկրովն, և տարեալ նստուցին ըստ առաջ ասացելոցն՝ ի Թագաւորութիւն: Չոր ամենազօրն երկնաւոր Թագաւորն Թագաւորաց՝ տացէ նմա սիրտ սուրբ և զհոգի ուղիղ նորոգեացէ ի նմա. և տացէ նմա միշտ խորհել զկամս Աստուծոյ և զնալ ի պատուիրանս նորա, և առնել զհաճոյսն Աստուծոյ, ըստ օրինի բարեպաշտ Թագաւորաց. և ուզալ փառութեամբ վարեացէ զկեանս իւր. զի մի խոտորեացի երբէք ի պատուիրանաց Աստուծոյ ալ կամ ահեակ. այլ միշտ բեւեռեալ ունիցի զերկիւղն և զսէրն Աստուծոյ ի սրտի իւրում. և ամենազօր Թագաւորն անմահ տացէ նմա հոգի իմաստութեան և զիտութեան, հոգի երկիւղի աստուածպաշտութեան, հոգի հանճարոյ և զօրութեան. զի վարեացէ զաշխարհս զայս խաղաղութեամբ և հանդարտութեամբ, ի շար պատերազմաց թշնամեաց անօրինաց. և զսուրն իւր ի վերայ թշնամեացն միշտ մխեցուցէ կայծակամբ կազնոյ. ամէն: — Եւ մեք թշուառացեալքս ազգս Հայոց՝ զոր կամք զրկեալ ի Թագաւորութենէ զահոյից և ի պերճութենէ իշխանացն, և մնացեալ կամք իրբեւ ճնճղուկ մի ի տանիս և իրբեւ բու աւերակի, և տարագիր եղեալ պանդխտեալ և նժդեհեալ կամք ի այսմ օտար աշխարհս և օտար ջուրս և ի հողս, յաղագս օրինազանց և անկարգ զնացից մերոց. վասն որոյ աղաչեսցուք զմարդասէրն Աստուած և խնդրեսցուք զողորմութիւն նորա, զի տացէ այս Թագաւորիս սիրտ մարմնեղէն և հոգի արդարութեան, զի միշտ քաղցր աչօք հայեսցէ ի վերայ ողորմելի և անտիրացեալ ազգիս մերոյ. զի խաղաղութեամբ և հանդարտութեամբ վարեսցուք զկեանս մեր ամենայն աստուածպաշտութեամբ. զի այս է հաճոյ և ընդունելի առաջի Աստուծոյ փրկչին մերոյ, որ կամի զի ամենայն մարդ կեցցէ, և ի զիտութիւն ճմարտութեան եկեսցէ: Չոր նմա փառք և գոհութիւն ի յամենայն առ և ի տուր շնչոյ, այժմ (և) յաւիտեանս. ամէն:

1577. ԹՎ. ՌԻԵ. Այս Թագաւորիս հրամանաւն եկին երկու իշխանքն՝ որ կոչին Ռեվիզօրներն (քննիչք), և երկու օր կացին ի Ամենիցս, և գնացին:

1577-8. Հայոց ԹՎ. ՌԻԶ. Ի այս ամին Օլախաց երկիրն նոր պարոն մտաւ, Բողիովա Իւոն անուն նորա. վասն զի հին պարոն Բեգրա լցեր էր զերկիրն հոռոմ ազգաւ և թուրք ազգաւ. և երկրցիք խիստ մեծ նեղութեան մէջ էին հոռոմի և թուրքին ձեռն, որպէս երբեմն Խորայեւացիքն առ Փարաւոնի յԵգիպտոսն. վասն այն պատճառի ատեցին զինքն, և չկամեցան